

Шести месец вече не за гълхва международният скандал, който избухна през септември м.г., когато Би Би Си излячи документален филм "Изоставените деца на България". Камерата показва приюта за болни деца "Света Петка" в Могилино. Видя се как невръстни същества, наказани от Бога с болести, са оставени накути за доизживяване, като добичета, отделени от здравото стадо.

Европа беше потресена. Хиляди европейци се подписаха под петиция в защита на малките инвалиди. Еврокомисарят по со-

Трагедията в Могилино и драмата на властта

циалните въпроси Владимир Шпилда произнесе пламенна реч за правата на човека.

Ето как реагира нашата власт:

- Филмът на Би Би Си за детската дом в Могилино е манипулиран, заявиха дружно участниците в кръгла маса, наредени за целта.
- "Някои печелят от омаскирането ни", каза социалната министърка Емилия Масларова.

Анна ЗАРКОВА

● "Употребява се за евтин популаризъм един сложен проблем", заявиха национални депутати в декларация до Европарламента.

● Грозни картини с увредени деца могат да бъдат заснети на всичъде по света, отсякоха единодушно 5-6 народни представители.

Реакцията на големите ни изглежда донякъде патриотична -

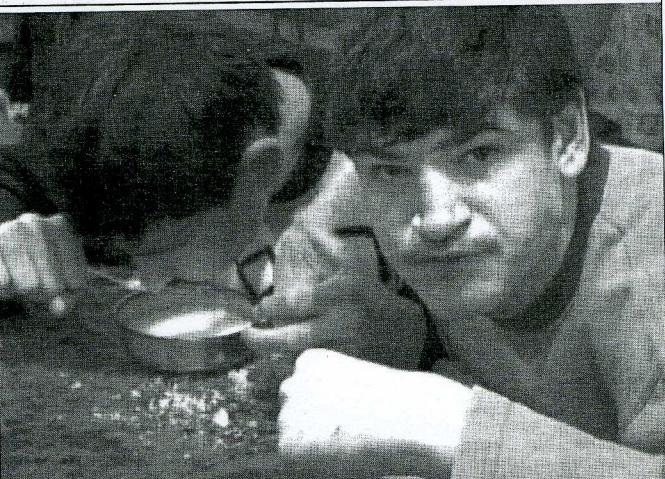
откъде-накъде от чукбина ще ни сочат нечистотите в нашата кухня?! Но подобна реакция е, меко казано, възмутително личемерна от страна на хора, които са чели професионална доклад за дома в Могилино, направено поръчка на Агенцията за закрила на детето.

Докладът е писан от две държавни служители, инспектори-първокласници, за да се изясни истина ли е показаното по Би Би Си.

Внесен е в Министерския съвет още на 24 септември м.г., но изглежда повечето правителствени чиновници не са имали време да го прегледат. Публикуваме го днес без коментар, със съкращения и несъществена редакторска намеса. Предупреждаваме, че четвъртото не е подходящо за временини, възрастни със сърдечни заболявания и възможности, които се интересуват само от себе си.♦

**Официален
доклад
констатира:**

По две деца в легло,

Страданието е ежедневие за децата с Могилино. Това се вижда и от филма "Децата на България" на Би Би Си. Кадри от него ни предоставиха колегите от Би Ти Ви.

Домът се намира на 60 km от Русе и на 30 km от Две могили, до него няма указателни табели. Той разполага с 1 административна и 2 жилищни сгради, в които са настанени съответно 44 и 25 деца. Преобладават стаите, в които децата са смесени по пол, включително 14-15-годишните. Практика е едно легло да се ползва от две деца. В една от стаите комисията наблюдава случай, в които две деца с тежка малформация лежаха в едно легло, като едното непрекъснато удряше с краче другото дете в главата. Персоналът беше свидетел на това, но не реагира. На въпроса защо децата са в едно легло, персоналът отговори, че има достатъчно инвентар, но "така са преценели".

Спалните помещения са пролити с остра миризма на урина. Поради това персоналът остава презорци отворени денонцио. Само в 2 от 10 спални има термометри. В една от стаите термометът показваше 18 градуса. Някои от децата бяха завити с чаршифи, а други с тънки зашивки. Практика е децата, които могат да се движат, да прекарват цял ден в занималните. През това време спалните се почистват, като се маха постельното бельо от нощта и леглота се застият с "покривка". В деня на проверката в нито една от стаите не бяха застапни чисти чаршифи. Обяснението на персонала е, че няма достатъчно бельо, замърсено то от децата през нощта се изгриза и когато изсяхне, то гава се застияла отново.

Комисията направи проверка на изпраното постельно бельо. Към 13 ч при посещение в пералното помещение се констатира, че то е заключено. На просторите не бяха изброяни нужни брой спални комплекти.

Съветлията в стаите на лежащо болните е недостатъчна. Щорите на прозорците са видигнати само в една част.

Децата нямат лични вещи и дрехи. Обличат се със свободните дрехи за денонощие, когато се закупуват тапици от личните им пенсии. Голяма част от децата са със съксани обувки, а други с номер несъответстващ на ходилото. Нито едно от децата не поддържа устна хигиена. В тази връзка комисията изиска четки за зъби, паста и салун. От настанението 69 деца в дома бяха представени само 9 броя стари четки за зъби, видимо неизползвани. Персоналът не може

студ, смрад и глад

же да коментира този факт.

Комисията установи, че баните и тоалетните, използвани от децата, са заключени с решетчни врати и се отварят само когато санитар придвижува детето. Тоалетните са без вътрешни врати, а тоалетните чинии са без капак и приставка за сидане. Погланването на тоалетна е регистрирано в дневния режим и децата се водят групово само в тези часове. Комисията присъства на посещението в тоалетната от децата и установки, че липсват тоалетни на хартия и салун. Едно момче, независимо от видимите му здравословни затруднения, правеше опити да види не само пантонолите си. Комисията забеляза, че момчето ползва дамски бикини, обути неправилно. На въпросите към санитарите защо не подпомогнат обслужването на децата и защо детето ползва дамско бельо, комисията не получи отговор.

В никакът общи съсловие, но има маркучи. Децата от втория етаж слизат в тоалетната на първия етаж. Комисията наблюдава храненето на децата. Тези от V група - с най-тежки увреждания и лежащи, се хранят от персонала. Седем от децата се хранят с течна храна от шишета с биберони. Останалите 8 деца са на пасирана.

От разговора с медицинската сестра се установи, че

ДОКЛАД

от
Мариела Личева - главен експерт в ГДКПД, отдел "Русе"
Радостина Пейкова - старши експерт в ГДКПД, отдел "Русе"

Относно: Извършена е проверка по самосезиране в ДДМУИ "Света Петка" с. Могилино на 15.09.2007 г.

Факсимили от доклада за живота в дома за деца в Могилино, правен по поръчка на Агенцията за защита на детето. В заключението му комисията предлага приютът да бъде закрит.

обща храна. За децата с течна храна обедното меню се състои от плодово пюре.

Зад всички блъха предвидени по 380 g, независимо от възрастта, килограмите и заболиването. Персоналът смята, че това количество е достатъчно. Комисията се запозна със седмичното меню.

Всеки ден тези деца се хранят с една и съща храна: сутрин - детска кашица, обед - плодово пюре, вечер - кисело млечно и това е практика от години. Храната се разпива от пластмасови кофи.

За останалите деца беше предвиден обяд от пасирана супа, пиле с ориз и диня. Храната на 8-те деца беше разпределена в 4 купички (по 200 гедчата). Персоналът коментира, че от една купичка хранят две деца, като само сменят лъжиците. Десертьт от дни беше пасиран и поставен в една купичка за разпределение на 8-те деца.

От разговора с медицинската сестра се установи, че

екипът на дома не е консултирал децата с лекар дитетолог относно болнирането, като и диетично меню.

Подборът на хранителните продукти, количеството им и честотата на предлагане се определят от медицинската сестра и горчачка.

Комисията присъства на и външното хранене на децата от V група. Наблюдава как една санитарка се опитва едновременно да нахрани 15 деца. За целта тя беше раздадла шишетата с биберони на децата, които могат да ги придвижват. Комисията беше силно впечатлена, че на деца с малформации на ръцете има беше дадено шишче, което то придвижва с лакти.

Докато децата се хранят, няма персонал в стаята, който да следи храненето и да предотврати задавяне. Поради това част от храната се излива на чаршифа и децата лежаха върху него.

На нито едно от децата не беше дадена вода, като то

ци, в която незрящото дете беше дърпано за ръката от другото дете и на влизане в столовата се удари във вратата. На персонала това не направи впечатление.

Децата се хранеха бързо и лакомо. Между две от деца настъпи спирка за коричка хляб. Много от децата останаха на мястото си в очакване на допълнителна порция.

В кухнята бе констатирано, че контролната везнца не е регулирана от съответния орган от 2002 г. Това поставя под съмнение доколко количеството на храната отговаря на действителното й течение.

Комисията проведе разговор с тримата дежурни възпитатели. Г-жа Бахтишан Ахмедова - възпитател на V група, се затрудни в отговорите си. След кратко мъчгане с помошта на санитарката тя обясни, че по трудово възпитание "учи децата да се къпят и да си мият зъбите". На въпроса как на практика се осъ

ществява това предвид липсата на чеки и паста за зъби, възпитателката не можа да даде отговор.

Г-жа Ахмедова беше помолена да импровизира учебно занятие. В тетрадка за учебата 2006/2007 г. е записано, че децата познават и пишат числата от 1 до 10. Поставената задача видимо я затрудни, тя 10 минути не можа да се организира за работа.

След това написала числата от 1 до 10 на листи и се обръща към децата да разпознаят числата и да ги напишат. Децата не реагираха, а продължаваха да извършват еднотипни движения (удрят с кубче по масата и драскане по лист хартия). Комисията установи, че г-жа Ахмедова не е запозната с индивидуалните заболявания на децата. За нея всички деца са "с парализи и увреждания".

Накомисията направи впечатление, едно от децата - Ана Горанова, която видимо се различаваше от другите деца с жизненост и разбирае не към водения разговор. На въпроса на комисията какво е заболяването на Ана, персоналът отговори, че "то не може да говори". За 10-15 минути комисията създаде контакт с детето, което повторише "как прави кучето, котето и кравата". Реакциите му бяха напълно адекватни. При милване от възрастен се гушкаши, при игра се смеят, при раздяла махаше с ръка за довиждане. Комисията прояви интерес какъв е заболяването на Ана, персоналът отговори, че "то не може да говори". За 10-15 минути комисията създаде контакт с детето, което повторише "как прави кучето, котето и кравата". Реакциите му бяха напълно адекватни. При милване от възрастен се гушкаши, при игра се смеят, при раздяла махаше с ръка за довиждане. Комисията прояви интерес какъв е заболяването на Ана, персоналът отговори, че "то не може да говори". За 10-15 минути комисията създаде контакт с детето, което повторише "как прави кучето, котето и кравата". Реакциите му бяха напълно адекватни. При милване от възрастен се гушкаши, при игра се смеят, при раздяла махаше с ръка за довиждане. Комисията прояви интерес какъв е заболяването на Ана, персоналът отговори, че "то не може да говори". За 10-15 минути комисията създаде контакт с детето, което повторише "как прави кучето, котето и кравата". Реакциите му бяха напълно адекватни. При милване от възрастен се гушкаши, при игра се смеят, при раздяла махаше с ръка за довиждане. Комисията прояви интерес какъв е заболяването на Ана, персоналът отговори, че "то не може да говори". За 10-15 минути комисията създаде контакт с детето, което повторише "как прави кучето, котето и кравата". Реакциите му бяха напълно адекватни. При милване от възрастен се гушкаши, при игра се смеят, при раздяла махаше с ръка за довиждане. Комисията прояви интерес какъв е заболяването на Ана, персоналът отговори, че "то не може да говори". За 10-15 минути комисията създаде контакт с детето, което повторише "как прави кучето, котето и кравата". Реакциите му бяха напълно адекватни. При милване от възрастен се гушкаши, при игра се смеят, при раздяла махаше с ръка за довиждане. Комисията прояви интерес какъв е заболяването на Ана, персоналът отговори, че "то не може да говори". За 10-15 минути комисията създаде контакт с детето, което повторише "как прави кучето, котето и кравата". Реакциите му бяха напълно адекватни. При милване от възрастен се гушкаши, при игра се смеят, при раздяла махаше с ръка за довиждане. Комисията прояви интерес какъв е заболяването на Ана, персоналът отговори, че "то не може да говори". За 10-15 минути комисията създаде контакт с детето, което повторише "как прави кучето, котето и кравата". Реакциите му бяха напълно адекватни. При милване от възрастен се гушкаши, при игра се смеят, при раздяла махаше с ръка за довиждане. Комисията прояви интерес какъв е заболяването на Ана, персоналът отговори, че "то не може да говори". За 10-15 минути комисията създаде контакт с детето, което повторише "как прави кучето, котето и кравата". Реакциите му бяха напълно адекватни. При милване от възрастен се гушкаши, при игра се смеят, при раздяла махаше с ръка за довиждане. Комисията прояви интерес какъв е заболяването на Ана, персоналът отговори, че "то не може да говори". За 10-15 минути комисията създаде контакт с детето, което повторише "как прави кучето, котето и кравата". Реакциите му бяха напълно адекватни. При милване от възрастен се гушкаши, при игра се смеят, при раздяла махаше с ръка за довиждане. Комисията прояви интерес какъв е заболяването на Ана, персоналът отговори, че "то не може да говори". За 10-15 минути комисията създаде контакт с детето, което повторише "как прави кучето, котето и кравата". Реакциите му бяха напълно адекватни. При милване от възрастен се гушкаши, при игра се смеят, при раздяла махаше с ръка за довиждане. Комисията прояви интерес какъв е заболяването на Ана, персоналът отговори, че "то не може да говори". За 10-15 минути комисията създаде контакт с детето, което повторише "как прави кучето, котето и кравата". Реакциите му бяха напълно адекватни. При милване от възрастен се гушкаши, при игра се смеят, при раздяла махаше с ръка за довиждане. Комисията прояви интерес какъв е заболяването на Ана, персоналът отговори, че "то не може да говори". За 10-15 минути комисията създаде контакт с детето, което повторише "как прави кучето, котето и кравата". Реакциите му бяха напълно адекватни. При милване от възрастен се гушкаши, при игра се смеят, при раздяла махаше с ръка за довиждане. Комисията прояви интерес какъв е заболяването на Ана, персоналът отговори, че "то не може да говори". За 10-15 минути комисията създаде контакт с детето, което повторише "как прави кучето, котето и кравата". Реакциите му бяха напълно адекватни. При милване от възрастен се гушкаши, при игра се смеят, при раздяла махаше с ръка за довиждане. Комисията прояви интерес какъв е заболяването на Ана, персоналът отговори, че "то не може да говори". За 10-15 минути комисията създаде контакт с детето, което повторише "как прави кучето, котето и кравата". Реакциите му бяха напълно адекватни. При милване от възрастен се гушкаши, при игра се смеят, при раздяла махаше с ръка за довиждане. Комисията прояви интерес какъв е заболяването на Ана, персоналът отговори, че "то не може да говори". За 10-15 минути комисията създаде контакт с детето, което повторише "как прави кучето, котето и кравата". Реакциите му бяха напълно адекватни. При милване от възрастен се гушкаши, при игра се смеят, при раздяла махаше с ръка за довиждане. Комисията прояви интерес какъв е заболяването на Ана, персоналът отговори, че "то не може да говори". За 10-15 минути комисията създаде контакт с детето, което повторише "как прави кучето, котето и кравата". Реакциите му бяха напълно адекватни. При милване от възрастен се гушкаши, при игра се смеят, при раздяла махаше с ръка за довиждане. Комисията прояви интерес какъв е заболяването на Ана, персоналът отговори, че "то не може да говори". За 10-15 минути комисията създаде контакт с детето, което повторише "как прави кучето, котето и кравата". Реакциите му бяха напълно адекватни. При милване от възрастен се гушкаши, при игра се смеят, при раздяла махаше с ръка за довиждане. Комисията прояви интерес какъв е заболяването на Ана, персоналът отговори, че "то не може да говори". За 10-15 минути комисията създаде контакт с детето, което повторише "как прави кучето, котето и кравата". Реакциите му бяха напълно адекватни. При милване от възрастен се гушкаши, при игра се смеят, при раздяла махаше с ръка за довиждане. Комисията прояви интерес какъв е заболяването на Ана, персоналът отговори, че "то не може да говори". За 10-15 минути комисията създаде контакт с детето, което повторише "как прави кучето, котето и кравата". Реакциите му бяха напълно адекватни. При милване от възрастен се гушкаши, при игра се смеят, при раздяла махаше с ръка за довиждане. Комисията прояви интерес какъв е заболяването на Ана, персоналът отговори, че "то не може да говори". За 10-15 минути комисията създаде контакт с детето, което повторише "как прави кучето, котето и кравата". Реакциите му бяха напълно адекватни. При милване от възрастен се гушкаши, при игра се смеят, при раздяла махаше с ръка за довиждане. Комисията прояви интерес какъв е заболяването на Ана, персоналът отговори, че "то не може да говори". За 10-15 минути комисията създаде контакт с детето, което повторише "как прави кучето, котето и кравата". Реакциите му бяха напълно адекватни. При милване от възрастен се гушкаши, при игра се смеят, при раздяла махаше с ръка за довиждане. Комисията прояви интерес какъв е заболяването на Ана, персоналът отговори, че "то не може да говори". За 10-15 минути комисията създаде контакт с детето, което повторише "как прави кучето, котето и кравата". Реакциите му бяха напълно адекватни. При милване от възрастен се гушкаши, при игра се смеят, при раздяла махаше с ръка за довиждане. Комисията прояви интерес какъв е заболяването на Ана, персоналът отговори, че "то не може да говори". За 10-15 минути комисията създаде контакт с детето, което повторише "как прави кучето, котето и кравата". Реакциите му бяха напълно адекватни. При милване от възрастен се гушкаши, при игра се смеят, при раздяла махаше с ръка за довиждане. Комисията прояви интерес какъв е заболяването на Ана, персоналът отговори, че "то не може да говори". За 10-15 минути комисията създаде контакт с детето, което повторише "как прави кучето, котето и кравата". Реакциите му бяха напълно адекватни. При милване от възрастен се гушкаши, при игра се смеят, при раздяла махаше с ръка за довиждане. Комисията прояви интерес какъв е заболяването на Ана, персоналът отговори, че "то не може да говори". За 10-15 минути комисията създаде контакт с детето, което повторише "как прави кучето, котето и кравата". Реакциите му бяха напълно адекватни. При милване от възрастен се гушкаши, при игра се смеят, при раздяла махаше с ръка за довиждане. Комисията прояви интерес какъв е заболяването на Ана, персоналът отговори, че "то не може да говори". За 10-15 минути комисията създаде контакт с детето, което повторише "как прави кучето, котето и кравата". Реакциите му бяха напълно адекватни. При милване от възрастен се гушкаши, при игра се смеят, при раздяла махаше с ръка за довиждане. Комисията прояви интерес какъв е заболяването на Ана, персоналът отговори, че "то не може да говори". За 10-15 минути комисията създаде контакт с детето, което повторише "как прави кучето, котето и кравата". Реакциите му бяха напълно адекватни. При милване от възрастен се гушкаши, при игра се смеят, при раздяла махаше с ръка за довиждане. Комисията прояви интерес какъв е заболяването на Ана, персоналът отговори, че "то не може да говори". За 10-15 минути комисията създаде контакт с детето, което повторише "как прави кучето, котето и кравата". Реакциите му бяха напълно адекватни. При милване от възрастен се гушкаши, при игра се смеят, при раздяла махаше с ръка за довиждане. Комисията прояви интерес какъв е заболяването на Ана, персоналът отговори, че "то не може да говори". За 10-15 минути комисията създаде контакт с детето, което повторише "как прави кучето, котето и кравата". Реакциите му бяха напълно адекватни. При милване от възрастен се гушкаши, при игра се смеят, при раздяла махаше с ръка за довиждане. Комисията прояви интерес какъв е заболяването на Ана, персоналът отговори, че "то не може да говори". За 10-15 минути комисията създаде контакт с детето, което повторише "как прави кучето, котето и кравата". Реакциите му бяха напълно адекватни. При милване от възрастен се гушкаши, при игра се смеят, при раздяла махаше с ръка за довиждане. Комисията прояви интерес какъв е заболяването на Ана, персоналът отговори, че "то не може да говори". За 10-15 минути комисията създаде контакт с детето, което повторише "как прави кучето, котето и кравата". Реакциите му бяха напълно адекватни. При милване от възрастен се гушкаши, при игра се смеят, при раздяла махаше с ръка за довиждане. Комисията прояви интерес какъв е заболяването на Ана, персоналът отговори, че "то не може да говори". За 10-15 минути комисията създаде контакт с детето, което повторише "как прави кучето, котето и кравата". Реакциите му бяха напълно адекватни. При милване от възрастен се гушкаши, при игра се смеят, при раздяла махаше с ръка за довиждане. Комисията прояви интерес какъв е заболяването на Ана, персоналът отговори, че "то не може да говори". За 10-15 минути комисията създаде контакт с детето, което повторише "как прави кучето, котето и кравата". Реакциите му бяха напълно адекватни. При милване от възрастен се гушкаши, при игра се смеят, при раздяла махаше с ръка за довиждане. Комисията прояви интерес какъв е заболяването на Ана, персоналът отговори, че "то не може да говори". За 10-15 минути комисията създаде контакт с детето, което повторише "как прави кучето, котето и кравата". Реакциите му бяха напълно адекватни. При милване от възрастен се гушкаши, при игра се смеят, при раздяла махаше с ръка за довиждане. Комисията прояви интерес какъв